DZIENNIK RZĄDOWY

dla

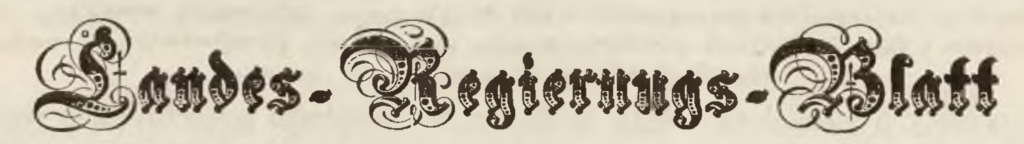
okręgu administracyjnego Namiestnictwa we Lwowie.

Rok 1854.

Oddział piérwszy.

Część XXXIX.

Wydana i rozesłana dnia 4. Listopada 1854.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Verwaltungs-Gebiet der Statthalterei in Lemberg.

Jahrgang 1854.

Erste Abtheilung.

XXXIX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 4. November 1854.

210.

Rozporządzenie Ministerstw Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych Handlu i Skarbu z dnia 25 Lipca 1854,

obowiązujące w Królestwie Lombardzko-Weneckiém,

mocą którego przepisuje się, iż władze pertraktujące winny są zabezpieczać i oddawać pisma zmarłych inżynierów, architektów i geometrów.

Obacz Dziennik Praw Państwa, część LXXI, Nr. 202, wydaną dnia 19 Sierpnia 1854.

211.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych z dnia 3 Sierpnia 1854,

(Dziennik Praw Państwa, część LXXI, Nr. 203, wydana dnia 19 Sierpnia 1854),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

o płaceniu należytości za konsens do muzyki z tańcami po miejscach publicznych, za konsens trzymania otworem gościn, szynkowni i kawiarń nad przepisaną godzinę policyjną, wystawiania rzeczy osobliwych do widzenia, odbywania produkcyi sztuk konnych, i innych ćwiczeń gimnastycznych, odgrywania przedstawień teatralnych, akademii i koncertów za opłatą wstępu.

Prośby o pozwolenie muzyki z tańcami na miejscach publicznych, o pozwolenie trzymania otworem gościn, szynkowni i kawiarń nad przepisaną godzinę policyjną, wystawiania rzeczy osobliwych do widzenia, odbywania produkcyi sztuk konnych i innych ćwiczeń gimnastycznych, odgrywania przedstawień teatralnych, akademii, koncertów za opłatą wstępu, zmierzające do przedsiębrania szczegółowych czynności zarobkowych, wymagających osobnego pozwolenia, podlegają stósownie do pozycyi taryfy 43 lit. *b)* ustaw z dnia 9 Lutego i 2 Sierpnia 1850 opłacie należytości 30 krajcarów od każdego arkusza.

Ażeby zaprowadzić jednostajne postępowanie, nakazuje się, ażeby w tych przypadkach, w których prośba o rzeczone pozwolenie nie na piśmie będzie wniesiona, samoż pozwolenie wystósowaném było na arkuszu stęplowym 30krajcarowym, który to arkusz strona sama przed wystósowaniem przynieść powinna, w przeciwnym razie wystósowanie miejsca mieć nie powinno.

Jeżeli prośba ustnie wniesiona przyjętą będzie do protokółu, należytość opłaconą będzie przez użycie przepisanego papiéru stęplowego do tegoż protokółu (pozycya taryfy 79 *a)*.

Baumgartner m. p. **Bach** m. p.

210.

Verordnung der Ministerien der Justiz, des Innern, des Handels und der Finanzen vom 25. Juli 1854,

giltig für das lombardisch-venezianische Königreich,

womit die Versicherung und die Uebergabe der Schriften verstorbener Ingenieure, Architekten und Feldmesser durch die Abhandlungsbehörden vorgeschrieben wird.

Siehe im Reichs-Gesetzblatte. LXXI. Stück, Nr. 202, ausgegeben am 19. August 1854.

211.

Erlaß des Finanzministeriums im Einverständnisse mit dem Ministerium des Innern vom 3. August 1854,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXXI. Stück, Nr. 203, ausgegeben am 19. August 1854),

wirksam für alle Kronländer,

über die Gebührenpflicht bei Bewilligungen zur Abhaltung von öffentlichen Tanzmusiken, zur Offenhaltung der Gast-, Schank- und Kaffehhäuser über die vorgeschriebene Polizeistunde, zur Ausstellung von Sehenswürdigkeiten, zur Produkzion von Reitkünsten und anderen gymnastischen Uebungen, zur Abhaltung von theatralischen Vorstellungen, Akademien und Konzerten gegen Eintrittsgeld.

Die Gesuche um Bewilligung zur Abhaltung von öffentlichen Tanzmusiken, zur Offenhaltung der Gast-, Schank- und Kaffehhäuser über die vorgeschriebene Polizeistunde, zur Ausstellung von Sehenswürdigkeiten, zur Produkzion von Reitkünsten und anderen gymnastischen Uebungen, zur Abhaltung von theatralischen Vorstellungen, Akademien und Konzerten gegen Eintrittsgeld unterliegen, da sie auf die Vornahme einzelner, einer besonderen Befugniß bedürfender Erwerbsakte gerichtet sind, nach der Tarifpost 43, lit. b) der Gesetze vom 9. Februar und 2. August 1850, der Gebühr von 30 Kreuzern für jeden Bogen.

Zur Erzielung einer gleichmäßigen Behandlung wird für jene Fälle, in welchen das Ansuchen um die gedachte Bewilligung nicht schriftlich erfolgt, angeordnet, daß die Bewilligung selbst auf einem 30 Kreuzer Stempelbogen auszufertigen ist, welchen Stempelbogen die Partei vor der Ausfertigung beizubringen hat, widrigens dieselbe nicht stattfinden darf.

Wird über das mündliche Ansuchen ein Protokoll aufgenommen, so ist die Gebühr mittelst Verwendung des vorschriftsmäßigen Stempelpapieres zu diesem Protokolle zu entrichten. Tarifpost 79, a).

Baumgartner m. p. **Bach** m. p.

212.

Rozrządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 9 Sierpnia 1854,

(Dziennik Praw Państwa, część LXXI, Nr. 204, wydana dnia 19 Sierpnia 1854),

o celném postępowaniu z suszonemi ordynaryjnemi białemi rybami (płotkami) w przywozie z Rossyi do Galicyi i Bukowiny.

Ordynaryjne suszone ryby białe w przywozie przez linię celną z Cesarstwa Rossyjskiego ulegać mają postępowaniu wedle pozycyi taryfowéj 14 *b)*, oclone więc być winny po 1 Złr. 30 kr. od cetnara celnego sporco.

Niniejsze ustanowienie taryfowe wejść ma w życie z dniem 1 Września 1854.

Baumgartner m. p.

213.

Okólnik Nadkomendy Wojsk z dnia 9 Sierpnia 1854,

(Dziennik Praw Państwa, część LXXI, Nr. 205, wydana dnia 19 Sierpnia 1854),

którém w skutek oświadczenia wyrzeczonego w najwyższém postanowieniu z dnia 6 Maja 1854, iż zatoka morska Cattaro być ma portem wojennym, ogłaszają się niektóre dodatkowe postanowienia do regulaminu o przypuszczaniu i traktowaniu obcych okrętów wojennych w c. k. portach austryackich.

Ponieważ w skutek najwyższego postanowienia Jego C. K. Apostolskiéj Mości z dnia 6 Maja 1854 zatoka morska Cattaro ogłoszoną została portem wojennym, przeto w porozumieniu z c. k. Ministeryami Spraw Zewnętrznych, Spraw Wewnętrznych i Handlu, w dodatku do regulaminu, usankcyonowanego najwyższém postanowieniem z dnia 28 Grudnia 1849, a obwieszczonego reskryptem wojenno-ministeryalnym z dnia 26 Stycznia 1850, M. K. Nr. 170 i 693 (Nr 40 Dziennika Praw Państwa), co do przypuszczania i traktowania obcych okrętów wojennych w portach c. k. austryackich, ustanawia się niniejszém, co następuje:

Po piérwsze. Zatoka morska Cattaro, a to od obu klinów nadmorskich Punta d'Ostro i Punta d'Arza (zwanego także Punta Xanitza), oznaczających linię wjazdową, aż do Cattaro, zostaje wraz z wszystkiemi bocznemi zatokami i placami kotwicznemi ogłoszoną portem wojennym.

Żaden cudzy okręt wojenny nie może w powszechności przekraczać rzeczonéj linii między Punta d'Ostro i Punta d'Arza (Xanitza), by dojść do wód wewnętrznych.

212.

Erlaß des Finanzministeriums vom 9. August 1854,

(im Reichs-Gesetzblatt, LXXI. Stück, Nr. 204, ausgegeben am 19. August 1854),

Zollbehandlung der gemeinen getrockneten Weißfische in der Einfuhr aus Rußland nach Galizien und der Bukowina.

Gemeine getrocknete Weißfische in der Einfuhr über die Zoll-Linie gegen das Kaiserthum Rußland sind nach der Tarifpost 14, b) zu behandeln, folglich mit 1 fl. 30 kr. für den Zollzentner sporko zu verzollen.

Diese Tarifbestimmung hat mit erstem September 1854 in Wirksamkeit zu treten.

Baumgartner m. p.

213.

Zirkular-Verordnung des Armee-Oberkommando vom 9. August 1854.

(im Reichs-Gesetzblatte, LXXI. Stück, Nr. 205. ausgegeben am 19. August 1854),

wodurch in Folge der mit Allerhöchster Entschließung vom 6. Mai 1854 geschehenen Erklärung der Bucht von Cattaro zum Kriegshafen, einige nachträgliche Bestimmungen zu dem Reglement über die Zulassung und Behandlung fremder Kriegsschiffe in den k. k. österreichischen Häfen bekannt gemacht werden.

Nachdem zu Folge Allerhöchster Entschließung Seiner k. k. Apostolischen Majestät vom 6. Mai 1854 die Bucht von Cattaro zum Kriegshafen erklärt worden ist, so wird nach gepflogenem Einvernehmen mit den k. k. Ministerien des Aeußern, des Innern und des Handels, im Nachhange zu dem mit Allerhöchster Entschließung vom 28. Dezember 1849 sankzionirten, mit dem Kriegsministerial-Reskripte vom 26. Jänner 1850, M. K., Nr. 170 und 693 (Nr. 40 des Reichs-Gesetzblattes) kundgemachten Reglement über die Zulassung und Behandlung fremder Kriegsschiffe in den k. k. österreichischen Häfen, Nachfolgendes bestimmt:

Erstens. Die Bucht von Cattaro, und zwar von beiden Landspitzen, Punta d'Ostro und Punta d'Arza (auch Punta Xanitza) genannt, welche die Einfahrtslinie bezeichnen, bis nach Cattaro, mit Einschluß aller Nebenbuchten und Ankerplätze, wird als Kriegshafen erklärt.

Kein fremdes Kriegsschiff darf in der Regel die genannte Linie von Punta d'Ostro und Punta d'Arza (Xanitza) überschreiten, um in die inneren Gewässer zu gelangen.

Tylko w przypadkach naglącego niebezpieczeństwa okrętu w skutek wypadków elementarnych (relâche forcée) wolny jest wjazd pojedynczym okrętom wojennym bandery obcéj, w którym tedy razie takowe około Megline i Porto-Rose kotwicę zarzucić, a w razie potrzeby oczekiwać powinny wskazania placu kotwicznego przez władze portowe miejscowe.

Po zarzuceniu kotwicy komendant obcego okrętu wojennego zawiadomić winien portowy urząd w Megline o swojém przybyciu i o przyczynie wjazdu, któryto urząd doniesienie uczyni o tém do plackomendy w Castelnuovo.

Podrugie. Pobyt, spowodowany naglącém niebezpieczeństwem okrętu, dopóty tylko jest pozwolonym, jak długo tego wymagają pora czasu i stan okrętu.

Co do tego ostatniego komendant obcego okrętu wojennego, tak dalece uszkodzonego, iżby okręt bez niebezpieczeństwa z portu wypłynąć nie mógł, oznajmić winien c. k. komendantowi w Castelnuovo czas, jak długo potrzebuje do naprawienia okrętu wojennego uszkodzonego.

Gdyby pobyt ten, wyjąwszy, że naprawa okrętu udowodnionym sposobem nie mogłaby nastąpić w ciągu terminu dni siedmiu, z innych powodów nad termin rzeczony przedłużonym być miał, winien będzie komendant okrętu wojennego bandery obcéj poddać się tym środkom, które wedle zachodzących okoliczności zarządzone będą przez wyższe władze w skutek doniesienia zrobionego.

Potrzecie. Przepisy, jakie wydane zostały dla stanowiska okrętów pod Tryestem, włącznie zatoki Muggia, tudzież dla innych portów austryackich, wydzielonych nie jako porty wojenne, zawarte w ustępach *b)*, *c)*, *d)*, *e)*, i *f)* §. II. regulaminu wyż przytoczonego, mają moc także i dla tegoż portu wojennego.

Poczwarte. Przepisy, objęte w punktach niniejszych 2., i 3., mają moc także i dla portów wojennych Pola i Lissa.

W przeszkodzeniu Jego Cesarsko-Królewskiéj Wysokości Arcyksięcia:
Hrabia Wratislaw m. p.
Jenerał kawaleryi.

214.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedl. z d. 14. Sierpnia 1854,

o zniesieniu wyższego sądu krajowego w Lincu, i wprowadzeniu w stan czynności połączonego wyższego sądu krajowego we Wiédniu dla Austryi Niższéj i Wyższéj i dla Solnogrodu.

Obacz Dziennik praw Państwa, część LXXI. nr. 206, wydaną dnia 19. Sierpnia 1854.

Nur bei dringender Schiffsgefahr in Folge von Elementar-Ereignissen (relâche forcée) ist das Einlaufen einzelnen Kriegsschiffen fremder Flaggen zugestanden, in welchem Falle diese zunächst Megline und Porto-Rose zu ankern und nöthigenfalls die Anweisung eines Ankerplatzes durch die Lokal-Hafenbehörden abzuwarten haben.

Nach der Ankerung wird der Kommandant des eingelaufenen fremden Kriegsschiffes das Hafenamt in Megline von seiner Ankunft und der Ursache des Einlaufens, und dieses das Platz-Kommando in Castelnuovo in die Kenntniß setzen.

Zweitens. Der Aufenthalt, welcher durch dringende Schiffsgefahr veranlaßt wurde, ist nur solange gestattet, als es die Witterungs-Verhältnisse und der Zustand der Schiffe bedingen.

Bezüglich dieses Letztern wird der Kommandant des fremden Kriegsschiffes, wenn solches einen derartigen Schaden erlitten hätte, um nicht ohne Gefahr auslaufen zu können, dem k. k. Kommandanten von Castelnuovo die Zeit bekannt gegeben, welche zur Herstellung dieses beschädigten Kriegsschiffes erforderlich ist.

Sollte aber dieser Aufenthalt, den Fall ausgenommen, wo die Ausbesserung des Schiffes erwiesener Maßen innerhalb des Termines von sieben Tagen nicht vollendet werden könnte, aus anderen Gründen über diese Frist hinaus verlängert werden wollen, so hätte der Kommandant des Kriegsschiffes fremder Flagge denjenigen Maßregeln sich zu fügen, welche von den höhören Behörden auf die gemachte Meldung hin, nach den obwaltenden Umständen angeordnet würden.

Drittens. Jene Vorschriften, welche für die Rhede von Triest, einschließig der Bucht von Muggia und die sonstigen nicht als Kriegshäfen ausgeschiedenen österreichischen Häfen, gegeben worden sind, und in den Absätzen b), c), d), e), f) des §. II. des obzitirten Reglements enthalten sind, gelten auch für diesen Kriegshafen.

Viertens. Die hier in den Punkten 2 und 3 gegebenen Vorschriften gelten auch für die Kriegshäfen von Pola und Lissa.

In Verhinderung Seiner kaiserlich-königlichen Hoheit des Herrn Erzherzogs:
Graf Wratislaw m. p.
General der Kavallerie.

214.

Verordnung des Justizministeriums vom 14. August 1854,

über die Auflösung des Ober-Landesgerichtes zu Linz und Aktivirung des vereinigten Ober-Landesgerichtes zu Wien für Oesterreich unter und ob der Enns und Salzburg.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXI. Stück, Nr. 206, ausgegeben am 19. August 1854.

215.

Rozporządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 9 Sierpnia 1854,

(Dziennik Praw Państwa, Część LXXIV, N. 209, wydana dnia 26 Sierpnia 1854),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

którém w wykonaniu traktatu handlowego i celnego z dnia 19 Lutego 1853 obwieszczone zostają bliższe postanowienia o zastósowaniu cła uwzględnionego do żelaza surowego, zaświadczeniami pochodzenia ze strony władz górniczych opatrzonego.

Wedle załączenia I. *B.* 8. *a)* do traktatu z d. 19 Lutego 1853, w numerze 207 Dziennika Praw Państwa z r. 1853 *) obwieszczonego, nie mniéj wedle uwagi 1, lit. *bb)* do pozycyi 40, *a)* taryfy celnéj z d. 5 Grudnia 1853 na żelazo surowe, które w obrocie między Austryą i Państwami z Austryą w związku celnym zostającemi z jednéj, a Państwami Związku celnego niemieckiego z drugiéj strony bezpośrednio z hut zaświadczeniami pochodzenia, przez władze górnicze wystawionemi, opatrzone przesełaném bywa przez główne urzędy celne, i szczególniéj wymienione urzędy celne poboczne, wymierzoném jest cło uwzględnione 15 krajcarami, w Związku celnym 5 groszami srebrnemi.

Przy rozprawach, odbywanych w Berlinie pod względem przeprowadzenia traktatu z d. 19 Lutego 1853 zgodzono się wedle §. 4 protokółu z dnia 20 Lutego 1854 na następującą treść zaświadczeń pochodzenia:

„Na zasadzie powziętego przekonania poświadcza się niniejszém, iż przed-
„łożona przez . . . . . . w . . . . . . do bezpośredniego przesłania z huty
„ . . . . . . do . . . . . przeznaczona pozycya żelaza surowego, którego
„waga oznaczona jest na . . . cetnarów . . . funtów, wyrobem jest huty wyż
„wspomnionéj. Żelazo surowe w następujący sposób jest oznaczone . . . . "
" . . . . "

N. N. dnia . . go . . . . 185 . .

Wymienienie władzy.

Jéj pieczęć i podpis.

---

*) Dziennik Rządowy, rok 1853, Oddział I, Część LV nr. 225.

215.

Verordnung des Finanzministeriums vom 9. August 1854,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXXIV. Stück, Nr. 209, ausgegeben am 26. August 1854),

giltig für sämmtliche Kronländer,

womit in Vollziehung des Handels- und Zollvertrages vom 19. Februar 1853 nähere Bestimmungen über die Anwendung des Begünstigungszolles für das mit Ursprungs-Zeugnissen der Bergbehörden versehene Roheisen bekannt gemacht werden.

Laut der Anlage I. B., 8. a) des in der 207. Nummer des Reichs-Gesetzblattes vom Jahre 1853*) kundgemachten Vertrages vom 19. Februar 1853 und laut der Anmerkung 1, lit. bb) zur Post 40, a) des Zolltarifes vom 5. Dezember 1853, ist für Roheisen, welches im Verkehre zwischen Oesterreich und den mit Oesterreich zollverbindeten Staaten einerseits, dann den Staaten des deutschen Zollvereines andererseits unmittelbar von den Hüttenwerken mit Ursprungs-Zeugnissen der Bergbehörden versehen, über Hauptzollämter und besonders namhaft gemachte Nebenzollämter versendet wird, ein Begünstigungszoll von 15 Kreuzer (im Zollvereine 5 Silbergroschen) bemessen.

Bei den in Berlin über die Vollziehung des Vertrages vom 19. Februar 1853 gepflogenen Verhandlungen wurde laut §. 4 des Protokolles vom 20. Februar 1854 folgende Fassung der Ursprungs-Zeugnisse vereinbart:

„Auf Grund genommener Ueberzeugung wird hierdurch bescheiniget, daß die von
„dem . . . . . zu . . . . . vorgelegte, zur unmittelbaren Versendung von dem Hütten-
„werke . . . . . . nach . . . . . . bestimmte Post Roheisen, deren Gewicht auf . . . .
„Zentner . . . Pfund angegeben worden, Erzeugniß des vorgedachten Hüttenwerkes ist.
„Das Roheisen ist in folgender Weise bezeichnet . . . .
„ . . . ."

N. N. den . . ten . . . . 185 . .

Bezeichnung der Behörde.

Deren Siegel und Unterschrift.

*) Landes-Regierungsblatt, Jahrgang 1853, I. Abtheilung, LV. Stück, Nr. 225.

Władze, do wystawiania takich zaświadczeń pochodzenia upoważnione są:

W Austryi cesarskie urzędy górnicze; w Prusiech królewskie urzędy górnicze: w Bawaryi królewskie urzędy górnicze, hutnicze i salinowe; w Saksonii królewskie urzędy sądowe i sądownicze, we własności swéj jako przełożone władze administracyjne nad hutami żelaznemi i piecami hutniczemi.

Z formy ułożonéj świadectwa pochodzenia wypływa, iż żelazo surowe, chcące brać udział w uwzględnieniu cła, opatrzone być musi pewném znamieniem (wedle okoliczności zwyczajnym znakiem fabrycznym huty przeséłającéj), poczém żelazo surowe przychodzące do urzędu wchodowego granicznego uważaném być może za takie, na jakie poświadczenie wystawioném zostało.

Które austryackie urzędy celne poboczne upoważnione są do zastósowania cła uwzględnionego, przy zachowaniu warunków wskazanych, na granicach ku Bawaryi i Saksonii, widocznėm jest w wykazie załączonym.

Wzdłuż granicy ku Pruskiemu Szląsku i Hrabstwu Glatz upoważnienie to w skutek życzenia, objawionego ze strony administracyi finansów królewsko-pruskiéj, przy zachowaniu równego postępowania ze strony Prus, nadaném zostaje uprzednio aż do końca Czerwca 1855 wszystkim urzędom celnym w dodatku do taryfy celnéj z dnia 5 Grudnia 1853. jako urzędy celne poboczne klasy pierwszéj oznaczonym.

Baumgartner m. p.

Als diejenigen Behörden, welche diese Ursprungs-Zeugnisse auszustellen haben, wurden bezeichnet:

Für Oesterreich: die kaiserlichen Bergämter; für Preußen: die königlichen Bergämter; für Baiern: 'die königlichen Berg-, Hütten- und Salzämter; für Sachsen: die königlichen Gerichts- und Justizämter, in ihrer Eigenschaft als vorgesetzte Verwaltungs-Behörden der Eisenhütten und Hochöfen.

Aus der vereinbarten Form des Ursprungs-Zeugnisses folgt, daß jenes Roheisen, welches an der Zollbegünstigung Theil nehmen soll, mit einem bestimmten Kennzeichen (etwa mit dem gewöhnlichen Fabrikszeichen des versendenden Hüttenwerkes) versehen seyn muß, wornach das beim Grenz-Eingangsamte anlangende Roheisen als dasjenige, worüber das Attest lautet, erkannt werden kann.

Welche österreichischen Nebenzollämter zur Anwendung des Begünstigungszolles, gegen Beobachtung der vorgezeichneten Bedingungen, an den Grenzen gegen Baiern und Sachsen ermächtiget sind, ist aus dem beigefügten Verzeichnisse ersichtlich.

Längs der Gränze gegen Preußisch-Schlesien und die Grafschaft Glatz wird diese Ermächtigung in Folge eines von der königlich-preußischen Finanz-Verwaltung geäußerten Wunsches, gegen Beobachtung eines gleichen Verfahrens von Seite Preußens, vorläufig bis Ende Juni 1855 allen in dem Anhange zum Zolltarife vom 5. Dezember 1853 als Nebenzollämter erster Klasse bezeichneten Zollämtern ertheilt.

Baumgartner m. p.

Wykaz

tych urzędów celnych pobocznych austryackich, które wzdłuż granicy bawarskiéj i saskiéj upoważnione są do zastósowania cła mniejszego 15 kr. od cetnara na żelazo surowe pochodzące ze Związku celnego.

Liczba bieżąca	Nazwisko urzędu	W kraju koronnym	Na granicy	Urząd celny poboczny I. klasy	Urząd celny poboczny II. klasy
1	Unken, w Melek w Bawaryi	Solnogrodzie	bawarskiéj	I.	. .
2	Walserberg	"	"	I.	. .
3	Saalbrück	"	"	I.	. .
4	Haselbach, w Waldmünchen w Bawaryi . . .	Czechach	"	I.	. .
5	Roshaupt, w Waidhaus w Bawaryi	"	"	I.	. .
6	Waldhaim	"	"	. .	II.
7	Neuthiergarten, w Bärnau w Bawaryi	"	"	. .	II.
8	Promenhof	"	"	I.	. .
9	Alt-Albenreith, w Neu-Albenreith w Bawaryi	"	"	. .	II.
10	Wies	"	"	I.	. .
11	Mühlbach	"	"	I.	. .
12	Hirschenstand . . . . , ...	"	saskiéj	I.	. .
13	Breitenbach	"	"	. .	II.
14	Weipert	"	"	I.	. .
15	Pressnitz	"	"	. .	II.
16	Kalich	"	"	. .	II.
17	Peterswalde	"	"	I.	. .

Verzeichniß

jener österreichischen Nebenzollämter, welche längs der Grenze gegen Baiern und Sachsen zur Anwendung des Begünstigungszolles von 15 Kreuzer pr. Zentner auf vereinsländisches Roh-Eisen ermächtiget sind.

Fortlaufende Zahl	Benennung des Amtes	im Kronlande	an der Grenze gegen	Nebenzollamt I. Klasse	Nebenzollamt II. Klasse
1	Unken, zu Melek in Baiern	Salzburg	Baiern	I.	. .
2	Walserberg	»	»	I.	. .
3	Saalbrück	»	»	I.	. .
4	Haselbach, zu Waldmünchen in Baiern	Böhmen	»	I.	. .
5	Roßhaupt, zu Waidl aus in Baiern	»	»	I.	. .
6	Waldhaim	»	»	. .	II.
7	Neuthiergarten, zu Bärnau in Baiern	»	»	. .	II.
8	Promenhof	»	»	I.	. .
9	Alt-Albenreith, zu Neu-Albenreith in Baiern	»	»	. .	II.
10	Wies	»	»	I.	. .
11	Mühlbach	»	»	I.	. .
12	Hirschenstand	»	Sachsen	I.	. .
13	Breitenbach	»	»	. .	II.
14	Weipert	»	»	I.	. .
15	Preßnitz	»	»	. .	II.
16	Kalich	»	»	. .	II.
17	Peterswalde	»	»	I.	. .

216.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu zdnia 17 Sierpnia 1854,

(Dziennik Praw Państwa, Część LXXIV, N. 210, wydana dnia 26 Sierpnia 1854),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych wspólnego Związku celnego,

tyczące się ułatwienia w obrocie co do potwierdzenia wywozu przesełek pocztowych i rzeczy, które podróżni z sobą wiozą.

W całym obrębie celnym, z wyjątkiem tych przestrzeni granicznych, na których na mocy traktatów miejsce mieć powinno wzajemne przekazywanie towarów przechodowych między oznaczonemi urzędami celnemi stron obydwóch, upoważnia się te urzędy poboczne celne I klasy, które dotąd na zasadzie §. 30 uwag wstępnych do taryfy celnéj z d. 5 Grudnia 1853 nie były upoważnione do potwierdzenia wywozu towarów przechodowych, od których cło wchodowe wynosi więcéj jak 15 złr. od cetnara, tudzież towarów wychodowych, których wywóz powinien być udowodnionym dla zwrotu podatku, że mogą udzielać potwierdzenie wywozu także dla tych przedmiotów, jednakże tylko wtedy, gdy są przesłane pocztą, lub gdy je podróżni z sobą wiozą, jeżeli w obydwóch przypadkach ilość ich nie przenosi jednostki celnéj.

Baumgartner m. p.

217.

Rorządzenie Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia 18 Sierpnia 1854,

(Dziennik Praw Państwa, Część LXXIV N. 211, wydana dnia 26 Sierpnia 1854),

obowiązujące w całym obrębie Państwa,

mocą którego nie wolno jest łączyć prefesury z innemi posadami w służbie rządowéj.

Jego C. K. Apostolska Mość raczył rozkazać najwyższemi postanowieniami Swojemi z dnia 6 i 16 Sierpnia 1854, iż nie jest wolno łączyć profesury s systemizowanym urzędem w innéj gałęzi służby rządowéj, nie będącym połączonym z profesurą systematycznie.

Thun m. p.

216.
Erlaß des Finanzministeriums vom 17. August 1854,

(im Reichs=Gesetzblatte, LXXIV. Stück, Nr. 210, ausgegeben am 26. August 1854),

giltig für alle Kronländer des gemeinschaftlichen Zollverbandes,

betreffend eine Verkehrs=Erleichterung hinsichtlich der Bestätigung des Austrittes von Postsendungen und von Gegenständen, die Reisende mit sich führen.

Man findet für das gesammte Zollgebiet, mit Ausnahme der Grenzstrecken, an welchen in Folge bestehender Staatsverträge eine wechselseitige Ueberweisung der Durchfuhrwaaren zwischen bestimmten beiderseitigen Zollämtern stattzufinden hat, jene Nebenzollämter I. Klasse, welche nach §. 30 der Vorerinnerungen zum Zolltarife vom 5. Dezember 1853 zur Austritts=Bestätigung von Durchfuhrwaaren, deren Einfuhrszoll mehr als 15 fl. pr. Zentner beträgt, und von Ausfuhrwaaren, deren Ausfuhr zum Behufe einer Steuer=Restituzion erwiesen werden muß, bisher nicht ermächtigt waren, auch für solche Gegenstände, jedoch nur, wenn sie mit der Post versendet oder von Reisenden mitgeführt werden, in sofern in beiden Fällen deren Menge die Verzollungs=Einheit nicht überschreitet, zur Bestätigung des Austrittes zu ermächtigen.

Baumgartner m. p.

217.
Erlaß des Ministeriums für Kultus und Unterricht vom 18. August 1854,

(im Reichs=Gesetzblatte LXXIV. Stück, Nr. 211, ausgegeben am 26. August 1854),

giltig für den ganzen Umfang des Reiches,

betreffend die Unzulässigkeit der Kumulirung einer Professur mit anderen Anstellungen im Staatsdienste.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 6. und 16. August 1854 anzuordnen geruhet, daß die Kumulirung einer Professur mit einem nicht systemmäßig damit verbundenen systemisirten Posten in einem anderen Zweige des Staatsdienstes unzulässig sei.

Thun m. p.

218.
Rozrządzenie Ministerstwa Wyznań i Oświécenia z dnia 18. Sierpnia 1854,

(Dziennik praw Państwa, część LXXIV nr. 212., wydana dnia 26. Sierpnia 1854.),

obowiązujące w Galicyi, w obrębie administracyjnym krakowskim, i w Bukowinie,

tyczące się zniesienia przepisu, na mocy którego w książkach do modlenia izraelickich w Galicyi, dodany być powinien przekład niemiecki tekstu hebrejskiego.

Jego C. K. Apostolska Mość raczył najwyższém postanowieniem Swojém z dnia 16. Lipca 1854. rozporządzić, iż zupełnie zniesionym zostaje przepis, na mocy którego w izraelickich książkach do modlitwy i zbawiennego zbudowania umysłu dodanym być powinien przekład niemiecki tekstu hebrejskiego, jeżeli zaś z wolnéj woli takie przekłady dodanemi będą, zostawia się do woli inseresowanych, wyrazić takowe czcionkami hebrejskiemi, lub niemieckiemi.

Thun m. p.

219.
Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych z dnia 17. Lipca 1854.,

obowiązujące w Królestwie Lombardzko-Weneckiem,

którém ustanowionem zostaje, iż przez sądowy i polityczny podział terytoryalny nie zachodzi żadna zmiana w okręgach urzedów hypotecznych.

Obacz Dziennik praw Państwa, część LXXV. nr. 213., wydaną dnia 29. Sierpnia 1854.

220.
Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 12. Sierpnia 1854.,

którém w skutek najwyższego postanowienia z dnia 21. Lipca 1854. rozporządza się odłączenie sądownictwa karnego i cywilnego między obudwoma preturami miejskiemi w Wenecyi.

Obacz Dziennik praw Państwa, część LXXV. nr. 214., wydaną dnia 29. Sierpnia 1854.

218.

Erlaß des Ministeriums für Kultus und Unterricht vom 18. August 1854,

(im Reichs-Gesetzblatte LXXIV. Stück, Nr. 212, ausgegeben am 26. August 1854),

wirksam für Galizien, das Krakauer Verwaltungsgebiet und die Bukowina,

betreffend das Abkommen von der Vorschrift, daß den israelitischen Gebet und Erbauungsbüchern in Galizien eine deutsche Uebersetzung des hebräischen Textes beizudrucken sei.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mittelst Allerhöchster Entschließung vom 16. Juli 1854 anzuordnen geruht, daß es von der Vorschrift, wornach den israelitischen Gebet- und Erbauungsbüchern in Galizien eine deutsche Uebersetzung des hebräischen Textes beigedruckt werden muß, gänzlich abzukommen habe, und daß, insofern solche Uebersetzungen aus freier Bestimmung beigedruckt werden wollen, es den Betheiligten überlassen bleibe, solche in hebräischen oder deutschen Lettern auszudrücken.

Thun m. p.

219.

Verordnung der Ministerien der Justiz und des Innern vom 17. Juli 1854,

wirksam für das lombardisch venezianische Königreich,

womit bestimmt wird, daß die Sprengel der Hypotheken-Aemter durch die gerichtliche und politische Gebietseintheilung nicht geändert wurden.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXV. Stück, Nr. 213, ausgegeben am 29. August 1854.

220.

Verordnung des Justizministeriums vom 12. August 1854,

wodurch in Folge Allerhöchster Entschließung vom 21. Juli 1854 die Trennung der Straf- und Zivilgerichtsbarkeit zwischen den beiden Stadtpräturen in Venedig angeordnet wird.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXV. Stück, Nr. 214, ausgegeben am 29. August 1854.

221.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrz. z d. 26 Sierpnia 1854,

dotyczące wprowadzenia w czynność urzędów obwodowych w Arcyksięstwie Austryi poniżéj i powyżéj Ensy.

Obacz Dziennik Praw Państwa, część LXXV, Nr. 215, wydaną dnia 29 Sierpnia 1854.

222.

Rozporządzenie Ministrów Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 26 Sierpnia 1854,

dotyczące wprowadzenia w czynność urzędów powiatowych w Arcyksięstwie Austryi powyżéj i poniżéj Ensy i w Księstwie Solnogrodzkiém, tudzież zniesienia starostw powiatowych i sądów powiatowych w tychże krajach koronnych.

Obacz Dziennik Praw Państwa, część LXXV, Nr. 216, wydaną dnia 29 Sierpnia 1854.

223.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 28 Sierpnia 1854,

którém oznaczonym zostaje czas wprowadzenia w czynność czystych władz sądowych w okręgu sądu krajowego wyższego preszburgskiego, tudzież początku działalności ustaw, z nową organizacyą sądową w związku będących, w tymże okręgu wyższego sądu krajowego.

Obacz Dziennik Praw Państwa, część LXXV, Nr. 217, wydaną dnia 29 Sierpnia 1854.

224.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 28 Sierpnia 1854,

którém oznaczonym zostaje czas wprowadzenia w czynność czystych władz sądowych w Arcyksięstwach Austryi poniżéj i powyżéj Ensy i w Księstwie Solnogrodzkiém, będący oraz początkiem działalności ustaw z nową organizacyą sądową w związku stojących w rzeczonych krajach koronnych.

Obacz Dziennik Praw Państwa, część LXXV, Nr. 218, wydaną dnia 29 Sierpnia 1854.

221.

Verordnung des Ministers des Innern vom 26. August 1854,

die Aktivirung der Kreisbehörden in dem Erzherzogthume Oesterreich ob und unter der Enns betreffend.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXV. Stück, Nr. 215, ausgegeben am 29. August 1854.

222.

Verordnung der Minister des Innern und der Justiz vom 26. August 1854,

die Aktivirung der Bezirksämter in dem Erzherzogthume Oesterreich ob und unter der Enns, und dem Herzogthume Salzburg, dann die Auflösung der Bezirkshauptmannschaften und Bezirksgerichte in diesen Kronländern betreffend.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXV. Stück, Nr. 216, ausgegeben am 29. August 1854.

223.

Verordnung des Justizministeriums vom 28. August 1854,

womit der Zeitpunkt der Aktivirung der reinen Justizbehörden im Sprengel des Preßburger Ober-Landesgerichtes, und des Beginnes der Wirksamkeit der mit der neuen Justiz-Organisazion in Verbindung stehenden Gesetze in diesem Ober-Landes-Gerichtssprengel bestimmt wird.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXV. Stück, Nr. 217, ausgegeben am 29. August 1854.

224.

Verordnung des Justizministeriums vom 28. August 1854,

womit der Zeitpunkt der Aktivirung der reinen Justizbehörden in den Erzherzogthümern Oesterreich unter und ob der Enns und im Herzogthume Salzburg, und zum Beginne der Wirksamkeit der mit der neuen Gerichts-Organisirung in Verbindung stehenden Gesetze in diesen Kronländern bestimmt wird.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXV. Stück, Nr. 218, ausgegeben am 29. August 1854.